

URSZULA OSZWA

Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie. Wydział Pedagogiki i Psychologii. Polska
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-0300-909X>
u.oszwa@poczta.umcs.lublin.pl

Sprawozdanie z II Międzynarodowego Symposium Naukowego „Kreatywność w edukacji”, Lublin, 24–25 maja 2019 r.

*Report from the Second International Scientific Symposium
“Creativity in Education”, Lublin, 24–25 May 2019*

Zachęcony obfitością wieloaspektowych debat, które odbyły się w ramach I Międzynarodowego Symposium Naukowo-Metodycznego „Innowacje w edukacji” (22–23 maja 2017 r.), Komitet Naukowo-Organizacyjny (Teresa Parczewska, Beata Bednarczuk, Bernardyna Ceglińska, Urszula Oszwa, Zofia Maleszyk, Krystyna Kusiak, Małgorzata Chojak, Ewa Sosnowska-Bielicz) podjął się realizacji tego przedsięwzięcia w systemie cyklicznym z częstotliwością dwuletnią.

W dniach 24–25 maja 2019 r. w Instytucie Pedagogiki UMCS odbyło się II Międzynarodowe Symposium Naukowe „Kreatywność w edukacji”, zorganizowane przez Zakład Dydaktyki pod honorowym patronatem JM Rektora UMCS, Prezydenta Miasta Lublin oraz Marszałka Województwa Lubelskiego.

W Symposium aktywny udział wzięli goście z uniwersytetów i ośrodków edukacyjnych z Wielkiej Brytanii, Norwegii, Słowacji i Ukrainy oraz naukowcy i praktycy reprezentujący polskie ośrodki akademickie (Warszawa – SGGW, UW, Poznań – UAM, Łódź – UŁ, Katowice – UŚ, Białystok – UwB, Lublin – UMCS). W ramach Symposium zrealizowano trzy sesje plenarne (po trzy wystąpienia w każdej), cztery sesje tematyczne (po cztery wystąpienia w każdej) oraz osiem warsztatów w trzech sesjach. Otwarcie Symposium zostało uświetnione występem Zespołu Pieśni i Tańca „Lublin” im. Wandy Kaniorowej, co wprowadziło uczestników polskich i zagranicz-

nych w twórczy nastrój obrad. Tłumaczenie symultaniczne i konsekwentne zapewniłi studenci lingwistyki stosowanej UMCS.

Podczas sesji plenarnych omawiano modele kreatywności i twórczego nauczania. Zaprezentowano wielowątkowe refleksje naukowo-badawcze związane z kreatywnością w edukacji. W sesjach tematycznych przedstawiono raporty z badań dotyczących twórczego nauczania, realizowanych w wielu ośrodkach krajowych i zagranicznych. Praktyczne umiejętności twórcze trenowano w trakcie inspirujących sesji warsztatowych. Networking oraz wymiana myśli dokonywały się podczas obrad oraz przerw kawowych i obiadowych.

Wśród kompetencji kluczowych edukacji XXI w. oraz w podstawach programowych wielu systemów nauczania kreatywność występuje na czołowych pozycjach obok krytycznego myślenia, komunikacji czy współpracy (tzw. *the 4C's crucial skills in contemporary education – communication, collaboration, critical thinking, creativity*). Umiejętność bycia kreatywnym nauczycielem, uczniem, człowiekiem wydaje się szczególnie pożądana w życiu codziennym, zawodowym i rodzinnym z wielu powodów. Twórczość, kreatywność, innowacyjność i przedsiębiorczość to pojęcia niekiedy utożsamiane, choć są zakresowo różne. W naszych czasach bardzo zintensyfikowało się ich użycie i występowanie w języku naukowym, badawczym, psychopedagogicznym, a także potocznym.

Wydaje się to zrozumiałe ze względu na widoczne znaczenie kreatywności w wielu wymiarach i płaszczyznach życiowych. W perspektywie indywidualnej zapewnia ona poczucie kompetencji oraz pozwala na podniesienie jakości życia (flow, radość z procesu tworzenia), a także prewencję demencji. Z punktu widzenia społecznego kreatywność pozytywnie wpływa na rozwój gospodarczy i ekonomiczny kraju dzięki wynalazkom, które prowadzą do postępu. Wynika z tego, że promowanie kreatywności w edukacji jest inwestycją ze względu na to, że jest ona gwarantem dobrostanu, postępu i rozwoju. Warto podkreślić, że chodzi tu raczej o kulturę kreatywną, a więc zjawisko chroniczne, permanentne, wplecione w codzienny kontakt z uczniem, a nie tylko dodany trening, wtęret, sporadyczne spotkanie czy działanie obok aktywności edukacyjnych wynikających z podstawy programowej. Jak wykazują liczne badania, uczenie się przebiega efektywnie, gdy obejmuje przetwarzanie emocjonalne. Wówczas kształtowana jest postawa pracy, która staje się wartością autoteliczną.

Mimo napiętego harmonogramu wystąpień w trakcie Sympozjum nie było nadmiernego pośpiechu ani nerwowości, tak często obecnych podczas konferencji. Uczestnicy wykazywali samodyscyplinę czasową w trakcie prezentowania swoich dokonań, co sprzyjało refleksyjności, a także wyzwoleniu kreatywnego potencjału. W ramach modułów tematycznych dyskutowano na temat kreatywności jako kompetencji nauczyciela i ucznia w pracy z uczniami o różnych potrzebach, jak również o środowiskach i przestrzeniach sprzyjających rozwijaniu kreatywności.

Na zakończenie ustalono, że kolejne wydarzenie z rozpoczętego cyklu spotkań naukowo-metodycznych odbędzie się w 2021 r. W związku z tym, że przypada wówczas 60. rocznica powstania Zakładu Dydaktyki, który jest głównym organizatorem projektu, III Sympozjum Naukowe odbędzie się pn. „Tradycja i nowoczesność w edukacji”.